

תערוכת צילום קבוצתית

נקודת מבט P.O.V

9 ביוני 2026

תלמידי בית ספר עירוני נווה צדק
תלמידי תיכון הייטק ואמנויות ע"ש פרס

נווה
שכטר

מרכז לתרבות ואמנות יהודית עכשווית

התיכון להייטק ואמנויות ע"ש שמעון פרס (שבח מופת לשעבר) הינו תיכון מדעי טכנולוגי עירוני, הממוקם בדרום תל אביב בשכונת נווה עופר. התיכון עבר למשכנו זה בשנים האחרונות וקולט גם את ילדי האזור מבתי ספר מזינים. התיכון מתאפיין בחינוך למצוינות ומיצוי הפוטנציאל האישי. אנו מאמינים בלווי אישי של התלמידים וקידוםם להצלחה. בית הספר הינו בין המצטיינים בארץ, מתאפיין בכך שהוא לא ממיין ומקבל תלמידים ברמות שונות ומישובים שונים. בשנים האחרונות עומד אחוז הזכאות לבגרות הבית ספרי על 100%. בבית הספר מגמות טכנולוגיות כהנדסת תוכנה, ביוטכנולוגיה, צילום, תקשוב, רובוטיקה ותיב"ם וכן מגמות חדשות - דיפלומטיה ואומנות.

עירוני נווה צדק הוא בית חינוך למתבגרים עם לקויות למידה מורכבות. בית הספר נותן מענה לימודי, חברתי ורגשי מותאם לתלמידים בכיתות ז'-י"ג בדגש על שילוב מיטבי בקהילה, בחברה ובקומות עבודה. בית הספר שם דגש על פיתוח חוזקות וכישורים אישיים בתחומים שונים. בתחום האמנות החזותית בית ספר מאמין בחינוך ערכי לכבוד, לשייכות, לקבלת האחר, לאהבת הארץ ולסובלנות. בבית הספר לומדים תלמידים מוכשרים רבים, במיוחד בתחומי האמנויות החזותיות: צילום, אמנות פלסטית, אמנות דיגיטלית, קומיקס ואנימציה. בית הספר פועל לעידוד המודעות לכשרונם וליכולתם להסתייע בו בעתיד בבחירת תחום עיסוקם המקצועי והשתלבותם בעולם התעסוקתי. שיעורי הצילום בבית הספר מתמקדים בהתבוננות, בתיעוד וביצירת אמנות.

נווה שכטר – מרכז לתרבות ואומנות יהודית עכשווית מציע מרחב ללימוד, יצירה ומפגש אנושי מפרה. צוות הבית יוצר ומארח אירועי תרבות סביב חגים ומועדים, תערוכות אמנות, קורסים סדנאות ומפגשים קהילתיים.

נקודת מבט היא תערוכת צילום משותפת של תלמידות ותלמידים מבתי הספר
"עירוני נווה צדק" ו"תיכון הייטק ואומנויות ע"ש פרס".

במסגרת תהליך הליווי האמנותי של צוות נווה שכטר התקיימו מפגשי חשיבה עם
מנהלות מגמות הצילום בכל אחד מבתי הספר ויום משותף של כל התלמידים
שכלל סדנאות העשרה, מפגשי לימוד ושיח.

המפגשים יצרו קרבה בין התלמידים, העניקו מרחב למידה לרעיונות חדשים וחיידו
את נקודת המבט שהפכה בהדרגה לשפה צילומית מגובשת.

הרעיון לתערוכה משותפת הגיע מתוך רצון להעניק מקום לקול הייחודי של כל
מסגרת, כל בית ספר פעל בנפרד, חקר את עולמו הפנימי והחיצוני, גיבש שפה
חזותית עצמאית ועבר תהליך יצירה המותאם לזהותו, לאופיו ולמרחב שבו הוא
פועל.

עם סיום התהליך יצר כל בית ספר תערוכת צילום עצמאית, המשקפת את הדרך
שעברו התלמידים בשיעורים ומפגשים בתוך בתי הספר, את השאלות שהעסיקו
אותם ואת העולמות שביקשו לבטא.

כך נוצר מארג של שתי תערוכות נפרדות שונות באופיין, אך שזורות זו בזו
ומצביעות יחד על כוחה של האמנות כמרחב של חקירה, חיבור ויצירת משמעות.

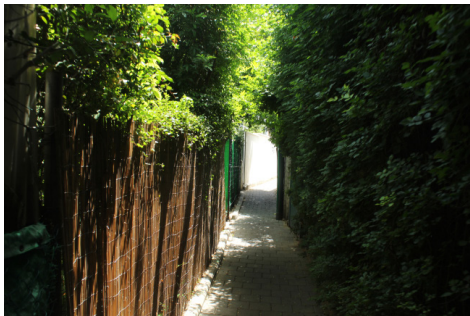
מיינדפולנס בצילום - עדשה פנימית

המצלמה מאפשרת לנו לעצור, להשתהות, לחבור אל הרגע. כאן ועכשיו. בתקופה של ריבוי, עומס ורצון להספיק הכל, החלטנו לקחת רגע את הצילום למקום של הפוגה ורגיעה, למקום שמאפשר לנו חיבור פנימה וחיבור לסביבה שלנו. בעבודה עם התלמידים נעשית הכנה ושיחה על הרגשות, על מה הם מביאים ועם מה הם מגיעים היום. אנחנו משתמשים בקלפי מילים מתוכם התלמידים בוחרים מילה שמהדהדת עבורם היום, עם המילה והתחושה הם יוצאים לצלם. לאחר הצילום אנחנו בוחרים את התמונה שמשקפת את המילה והתחושה ונוצר החיבור של תמונה ומילה. התוצאות יוצגו בתערוכה ובקלפי מילים שיאפשרו שימוש בשנים הבאות ואף אפשרות למכור לצורך התקציב הבית ספרי, בשווקים ואירועי מכירה שבית הספר מארגן

שרונה שגיא ואסף אורן
עירוני נווה צדק

בהירות אלישיב קבראל

אופטימיות אור ציפאני

קרבה אדוארד טנגלאו

חשדנות גפן שם טוב

התחלה צמיחה ג'יי ג'יי יוסף

שפע ישי ריקה

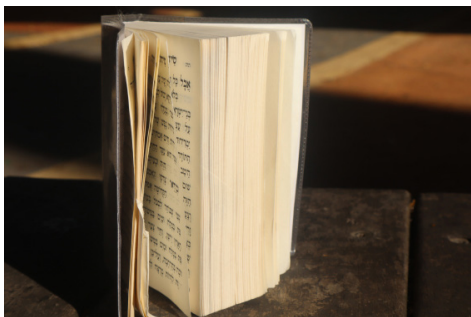
דרך ג'ון גוי קברוביאס

סקרנות לירז כהן

לתפוס מרחק מאיה עבודי

ידע דניאלה אספינה

ביישנות הודיה חורש

אפשרויות נופר שמאם

להסתנור הארם פאלאגאנס

עומק מייקל אירבור

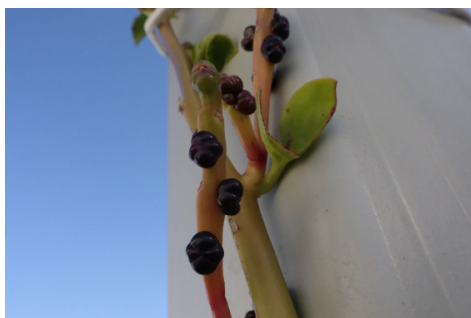
התחלה חדשה מארי טרישה יומול

בחירות נועה כוכב

שלום פיתחויית יונס

לטפס מעלה נויה נוח

התמודדות פאר גרסי

עומס מוריה לאון

תקווה נתנאל קימל

מיינדפולנס עלמה שטינמץ

נוכחות נחל אברהם

חבר ספיר ציפאני

שני מבטים

הדיפטיך, פורמט אמנותי היסטורי המבוסס על הצבת שני דימויים בדיאלוג זה עם זה, משמש במקבץ העבודות של תלמידי תיכון פרס להייטק ואמנויות ככלי להתבוננות והבעה. יצאנו לצלם בעקבות המסלול ההיסטורי שנוצר במסגרת פרויקט סל אביב והוספנו לו מבע אמנותי אישי.

כל תלמיד מציג דיפטיך — זוג תצלומים — ולא דימוי יחיד. הבחירה בפורמט זה מבקשת להמחיש כי אין נרטיב אחד בלבד: כל סיפור נפתח לפרשנויות נוספות, וכל מבט יוצר אפשרות לקריאה אחרת. בין שני הדימויים נוצרו יחסים של ניגודיות או המשכיות, השוואה או השלמה; מתח חזותי ורעיוני המזמין את הצופה לנוע ביניהם ולבנות משמעות.

במקביל חלק מהתלמידים יצרו המחזה לסיפור האהבה ההיסטורי של ש"י עגנון ומרגלית, ביתו של אבולעפיה. המחזה נעשתה בחדר הירוק אצלינו בסטודיו בבית הספר והוסיפה שכבה עכשווית לתיעוד ההיסטורי. גוף העבודות כולו נע בין שני צירים בהם ההיסטורי שזור בעכשווי ובאמנותי.

ציקי רווח ודפנה שלום

הסטודיו החברתי

תיכון להייטק ואמנויות ע"ש שמעון פרס

לין זילברשטיין

צל מדמה מציאות. מציאות משתנה ברגע.

משה אבזוב

חזרה לעבר. אני מנסה לעצור את הזמן. הצילומים האלה מבטאים בעיני את הניסיונות שלי ושל כלל האנושות לעצור את הזמן.

טליה לוגסי

באחת הדלתות יש השתקפות של עצמי. כאן ועכשיו בהווה. הדלת השנייה, כבדה, גדולה, היא מזמנים אחרים שקשה לי לדמיין.

איתי חיימוב

שליחי וולט בעולם מהיה, כל דבר מגיע תוך שנייה. בעבר החיים היו איטיים יותר וכל דבר הפך לחוויה, זמן ההמתנה הגביר את הציפייה. האם בגלל זה היום נהנים פחות מדברים?

נדב קונצטר

אהבתי את שני הצילומים האלה צילום אחד, המראה דרך, מוביל אותנו לחדר האמת.

עידן אזולאי

בניין הנראה עצמתי וחדש מוצג ליד קומקום ישן, מוזהב וכלוא. חופש אמיתי לא תמיד גלוי.

תאמר עוואד

מה שאני אוהב בצילומים האלה זה שהם סוג של היסטוריים. הרכבות מסמלות את התנועה ההיסטורית. בצילום אחד זו תחנת הרכבת ובצילום שני זו הרכבת עצמה, אפשר לדמיין אותה יוצאת לכיוון ירושליים.

ליאן קמחי

התחברתי לסיפור של שי עגנון שהתבונן מהחלון במרגלית, נכדתו של שלוש והתאהב בה. שלוש בזמנו זלזל בשי עגנון... סיפורי אהבה דומים בכל שלב בהיסטוריה ופעמים רבות העשירים לא פותחים את הלב..

מנחי הפרויקט

שרונה גיא
אסף אורן

עירוני נווה צדק

דפנה שלום
ציקי רווח

תיכון הייטק ואמנויות
ע"ש פרס